

Β ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΔΙΑΚΥΡΗΞΗ ΑΡΧΩΝ

(Πρόταση)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελ.

1.	ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ ΑΛΛΑΖΕΙ	1
	ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ	2
2.	ΠΑΣΟΚ : ΕΛΠΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ.....	4
3.	ΕΝΑ ΤΡΙΠΤΥΧΟ ΓΡΑΦΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ.....	5
4.	ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΠΡΟΣ ΤΙ ;	7
5.	Η ΔΕΞΙΑ ΚΑΙ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ.....	10
6.	ΝΑ ΞΑΝΑΒΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΜΑΣ	12
7.	ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ. Η νέα αντίθεση	
	ΛΙΓΟΤΕΡΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ	16
8.	ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ - ΜΙΑ ΤΟΜΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ	17
9.	ΟΙ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ	19
10.	ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	21
11.	Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΜΕ	26
12.	ΠΑΣΟΚ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ : ΜΙΑ ΑΛΛΗΛΟΤΡΟΦΟΔΟΤΟΥΜΕΝΗ ΣΧΕΣΗ	31
13.	ΠΑΣΟΚ : ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ	35

B ΣΥΝΕΔΡΙΟ

1. ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ ΑΛΛΑΖΕΙ

Η Ανθρωπότητα βρίσκεται στο τέλος μιας ιστορικής περιόδου. Ο πολιτισμός της βιομηχανικής κοινωνίας, σε όλες του τις εκδοχές, μετά από διακόσια χρόνια κυριαρχίας, καλείται να παραχωρήσει τη θέση του σε ένα νέο σύστημα αξιών και αξιολογήσεων. Πολλοί το ονομάζουν Μεταβιομηχανικό πολιτισμό και μεταβιομηχανική κοινωνία. Άλλοι, ανανέωση της καπιταλιστικής κυριαρχίας.

Το βέβαιο είναι ότι ο κόσμος αλλάζει. Τα κοινωνικά συστήματα υπόκεινται σε μεταβολές που φθάνουν μέχρι τη φυσιολογική τους. Οι ιδεολογίες χάνουν τώρα την ισχύ και τη δύναμη που είχαν στις αρχές αυτού του αιώνα. Βρισκόμαστε μπροστά στο τέλος των ιδεολογιών; Μπροστά στο τέλος της ιστορικής εξέλιξης μέσω των συγκρούσεων; Είναι πολύ νωρίς ακόμα να δώσουμε απάντηση.

Ωστόσο είμαστε σε θέση να ισχυριστούμε πως η θεωρία και και οι κοινωνικές επιστήμες, δεν μπορούν να δώσουν ερμηνείες και υποδείγματα της αξίας και της αποδοχής του παρελθόντος. Συνεπώς και τα αναλυτικά μας εργαλεία χρειάζονται ανασκευή, εμπλουτισμό και ανανέωση.

Οι πολιτικοί σχηματισμοί όλου του φάσματος βρίσκονται σε αδυναμία να τεκμηριώσουν το όραμα μια νέας κοινωνίας για τον άνθρωπο και απ'τον άνθρωπο. Οι συντηρητικές δυνάμεις ανατρέχουν στο παρελθόν ψάχνοντας νέες εφαρμογές για την πανάρχαιη θεωρία του φιλελευθερισμού. Οι προοδευτικές δυνάμεις μετά τη κατάρρευση του κρατικού σοσιαλισμού αγωνίζονται για την εφαρμογή της κοινωνίας του ανθρώπινου Σοσιαλισμού.

Ποτέ στην πρόσφατη ιστορία της Ανθρωπότητας η κοινωνική πραγματικότητα δεν ήταν τόσο περιπεπλεγμένη. Ποτέ δεν ήταν τόσο δύσκολο να ξεχωρίσεις τα εργαλεία της προόδου, από τα εργαλεία της συντήρησης, χωρίς να αμφισβητηθείς.

Πολλοί διακρίνουν μια τάση σύγκλισης των συστημάτων. Μερικοί θριαμβολογούν για την πανυγηρική επικράτηση του παγκόσμιου καπιταλισμού. Οι περισσότεροι όμως αγωνίζονται για την έλευση μιας σοσιαλιστικής κοινωνίας, χωρίς εκμετάλευση, χωρίς πολέμους χωρίς περιβαλλοντολογικές καταστροφές, χωρίς πείνα και φτώχεια.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ

Το πρότυπο της καταναλωτικής κοινωνίας βρίσκεται στην τελευταία του κορύφωση. Τα προβλήματα που δημιουργεί είναι περισσότερα απ' αυτά που λύνει. Το κοινωνικό κόστος είναι πολύ μεγαλύτερο απ' το ιδιωτικό όφελος. Οι κοινωνικές επιβαρύνσεις απ' τα ατομικά κέρδη. Η καταστροφή του περιβάλλοντος, η διάβρωση του εδάφους, η αποδάσωση, η κατασπατάληση του ενεργειακού πλούτου του πλανήτη, και των πρώτων υλών, η υπερσυγκέντρωση πλούτου και η διανομή της φτώχειας, η μαζική κατανάλωση μιας υποκοιλτούρας των εικόνων, καθώς και άκριτη κατανάλωση άχρηστων στην ουσία πραγμάτων, συνθέτουν και τυποποιούν την πληκτική ομοιομορφία του βιομηχανικού πολιτισμού.

Το ερώτημα που ανακύπτει είναι το ακόλουθο: Αυτή να είναι άραγε η αποστολή της ανθρωπότητας στον πλανήτη μας; Αυτός είναι ο σκοπός του ανθρώπου στη γή; Να καταναλώνει ολοένα και περισσότερο, αυτοκίνητα, τηλεοράσεις, βίντεο, ψυγεία και κάμερες; Να εφευρίσκει τρόπους για να καταναλωθούν τα όπλα μαζικής καταστροφής;

Ασφαλώς όχι. Η ποιότητα θα πάρει τη θέση της ποσότητας και ο γιγαντισμός των μεγάλων αριθμών θα δώσει τη θέση του στο μέγεθος εκείνο, που θα μπορεί να ελέγχεται απ' τον άνθρωπο.

Ο κόσμος και τα συστήματα αλλάζουν. Αλλά οι αλλαγές αυτές συντελούνται για να επιλύσουν τα προβλήματα που συσσωρεύτηκαν ή για να ενισχυθούν οι μηχανισμοί που παράγουν κέρδος; Να εντατικοποιηθούν οι μηχανισμοί της εκμετάλευσης του ανθρώπου και της φύσης;

Ο κόσμος αλλάζει, αλλά τι είναι αυτό που τροφοδοτεί αυτές τις αλλαγές; Απ' τη μακραίωνη ιστορία της ανθρωπότητας και κυρίως απ την ιστορία του καπιταλισμού, γνωρίζουμε πως οι οικονομικές και πολιτικές αλλαγές, είναι αποτελέσματα των τεχνολογικών καινοτομιών. Αυτές με τη σειρά τους είναι αποτελέσματα των κρίσεων που προκαλεί ο οξύς ανταγωνισμός. Ο ανταγωνισμός αυτός είναι ταυτόχρονα και οικονομικός και κοινωνικός. Οικονομικός γιατί διεξάγεται ανάμεσα στις επιχειρήσεις για μεγαλύτερο έλεγχο της αγοράς και κοινωνικός για τί διεξάγεται ανάμεσα στις τάξεις και τα στρώματα για μεγαλύτερη συμμετοχή στο παραγόμενο πλούτο.

Ο τύπος Ανάπτυξης που βασίσθηκε στην υπερουγκέντρωση, στο βιομηχανισμό και στην αστικοποίηση, έφτασε στο τέλος του. Το κόστος που προκαλείται στην κοινωνία και στους ανθρώπους δεν είναι δυνατόν να αντισταθμιστεί από το οποιοδήποτε ιδιωτικό όφελος. Αλλά και για το ίδιο το κεφάλαιο, τα αποτελέσματα δεν είναι ευνοϊκά. Η πτώση της οριακής παραγωγικότητας που παρατηρείται, μόνιμα πλέον, σημαίνει πως οι επενδύσεις που πραγματοποιούνται είναι μεγαλύτερες απ' την αύξηση της παραγωγής που επιφέρουν.

Η αντικατάσταση της εργασίας από το κεφάλαιο, και των ανθρώπων από τεχνολογικούς εξοπλισμούς, δεν είναι η κοινωνικά επιθυμητή λύση γιατί δημιουργεί ρήγματα στη συνοχή της κοινωνίας και αυξάνει το κόστος επιβίωσης όλων. Γιατί όλοι φορολογούνται για τη χρηματοδότηση της μεγάλης ανεργίας που δημιουργείται, για την κάλυψη των δημόσιων ελλειμμάτων και των άλλων κοινωνικών επιβαρύνσεων.

Η λύση είναι να βρούμε ένα άλλο τύπο ανάπτυξης, προσαρμοσμένο στην αρμονία του ανθρώπου και της φύσης. Προσαρμοσμένο στη κάλυψη των ιστορικών και πολιτιστικών αναγκών του ανθρώπου.

Προσαρμοσμένο στην κοινωνική χρησιμοποίηση της τεχνολογίας. Αυτός είναι ο ιστορικός ρόλος της Αριστεράς και των Σοσιαλιστών.

2. ΠΑΣΟΚ: Η ΕΛΠΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ

Το ΠΑΣΟΚ είναι γνήσιο λαϊκό, δημοκρατικό και σοσιαλιστικό κίνημα. Έχει πλούσια ιστορία, δημιουργικό παρόν και ελπιδοφόρο μέλλον.

Στηρίζεται στις λαϊκές τάξεις, και εκφράζει τα κοινωνικά τους συμφέροντα.

Στα χρόνια που κυβερνούσε τη χώρα, αντιμετώπισε την καπιταλιστική κρίση χωρίς να βλάψει τα οικονομικά συμφέροντα και τα δημοκρατικά δικαιώματα των λαϊκών τάξεων.

Αντίθετα το βιοτικό επίπεδο του ελληνικού λαού, σύμφωνα με τους δείκτες ευημερίας, βελτιώθηκε αισθητά.

Η ιστορική παρουσία του ΠΑΣΟΚ στην πολιτική σκηνή, της χώρας, ανέτρεψε τη κατεστημένη πολιτική ισορροπία, που δέσποζε για δεκαετίες. Στο προσκήνιο αναδείχθηκαν νέες κοινωνικές δυνάμεις με εθνική συνείδηση και λαϊκή προέλευση.

Το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα έρχεται από πολύ μακριά και πηγαίνει πολύ μακριά. Γράφει ιστορία και υπόσχεται ιστορία.

- * Είναι αστείρευτο και δημιουργικό γιατί είναι βαθειά ριζωμένο στην ιστορία του λαϊκού κινήματος και στην προοπτική του.
- * Είναι ανανεωτικό γιατί δεν εμφορείται από δόγματα και ιδεολογικές προκαταλήψεις.
- * Είναι δημοκρατικό γιατί πιστεύει στο ισότιμο διάλογο, την πληροφόρηση και τον πλουραλισμό.
- * Είναι μαζικό γιατί πιστεύει στη δημοκρατία των ενημερωμένων πολιτών και όχι στην ολιγαρχία των ειδικών.
- * Είναι εθνικό γιατί θεωρεί ότι η πανάρχαιη ελληνική κουλτούρα

και οι σύγχρονες αναζητήσεις του έλληνα, δεν μπορούν να απαλλοτριωθούν στην χλιαρή ομιλοτυπία του Δυτικού θετικισμού.

* Είναι φιλειρηνικό γιατί πιστεύει στις αρχές του αμοιβαίου σεβασμού των κρατών και της καλής γειτονίας των λαών. Γιατί πιστεύει πως η στρατικοποίηση των οικονομιών είναι ο αποτρεπτικός παράγων για την κοινωνική ανάπτυξη.

* Είναι οικολογικό γιατί πιστεύει σε ένα άλλο είδος ανάπτυξης που σέβεται το περιβάλλον, προσαρμόζει στην ανθρώπινη κλίμακα την τεχνολογία, και κατοχυρώνει με θεσμούς τη συμμετοχή του πολίτη στην παραγωγή και τη διανομή.

Το ΠΑΣΟΚ ως σοσιαλιστικό κίνημα στηρίζεται τόσο στη θεωρία όσο και στη πράξη. Προσπαθεί να αποφύγει τις παγίδες του εμπειρισμού και του θεωρητισμού. Του λαϊκισμού και του ελιτισμού.

Απ' όλες τις κοσμοθεωρίες που εμφανίστηκαν στην πρόσφατη ιστορία του ανθρώπου, εκείνη της ιστορικής και διαλεκτικής σκέψης, θεωρεί, πως ερμηνεύει καλύτερα και πειστικώτερα την πολύπλευρη κοινωνική και οικονομική πραγματικότητα. Είναι η θεωρία εκείνη που τοποθετεί τον άνθρωπο πάνω απ' τις μηχανές τους φορείς πάνω απ' τις απρόσωπες δομές και την γνώση πάχω απ' την τεχνική πληροφόρηση.

3. ΕΝΑ ΤΡΙΠΤΥΧΟ ΓΡΑΦΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

Η ίδρυση του ΠΑΣΟΚ το 1974, απ' τον Α. Παπανδρέου, οριοθέτησε με το ιδεολογικό του τρίπτυχο και τους πολιτικούς του στόχους.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ - ΛΑΪΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ, είναι μια ενότητα στόχων και σκοπών, με επίκαιρη και μακροπρόθεσμη ισχύ.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ. Μόλον'ότι βρισκόμαστε στην κορύφωση της διεθνοποίησης και της κατάργησης των οικονομικών συνόρων, η Ελλάδα απειλείται από πολλούς κινδύνους.

- Κινδυνεύει η εδαφική της ακεραιότητα απ'την γειτονική Τουρκία.
- Κινδυνεύει να μεταφερθεί στο εξωτερικό η παραγόμενη Εθνική Αξία, με οικονομικούς μηχανισμούς που δεν μπορεί να ελέγξει.
- Κινδυνεύει να υποστεί την πολιτιστική και πνευματική αλλοτρίωση απ'τις μεγάλες βιομηχανίες της εικόνας και του θεάματος.
- Κινδυνεύει να υποστεί ανεπανόρθωτες αλλοιώσεις η ελληνική γλώσσα απ'την εισβολή ξένων γλωσσικών συνόλων.

Πιστεύουμε πως ο ελληνισμός ως κοιτίδα της δημοκρατίας και του πολιτισμού θα πρέπει να ξαναβρεί το σφρίγος του και την δημιουργική του ικμαδα.

Ο αρχαιοελληνικός πολιτισμός, ο σύγχρονος πολιτισμός και η ελληνική ορθοδοξία, μπορούν να αποτελέσουν και τη βάση ακόμα πάνω στην οποία μπορεί να στηριχθεί η κοινωνική, οικονομική και μορφωτική ανύψωση του λαού μας.

ΛΑΪΚΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ. Αποτελεί επίφαση δημοκρατίας η συμμετοχή του λαού στις πολιτικές εξελίξεις μια φορά στα (4) χρόνια. Για το ΠΑΣΟΚ ο όρος συμμετοχή δεν είναι απλώς μια λέξη, ένα σύνθημα. Η ενεργοποίηση του πολίτη μέσα από τους θεσμούς, συνιστά βασικό συντελεστή της αναπτυξιακής διαδικασίας. Μόνο με τη διάχυση της κεντρικής εξουσίας στην κοινωνία των πολιτών μπορεί να οικοδομήσει ένα ανθρωποκεντρικό μοντέλο κοινωνίας και ανάπτυξης. Ο λαός πρέπει να είναι ο κυρίαρχος σε κάθε διαδικασία που λαμβάνονται οι αποφάσεις για το μέλλον του. Ο λαός οφείλει να συμμετέχει με τις οργανώσεις του στο σχεδιασμό της παραγωγής και στη διανομή του παραγόμενου προϊόντος.

Για το ΠΑΣΟΚ η συμμετοχή δεν είναι το χρυσό χάπι για το συνδικαλιστικό φρονιματισμό. Ούτε και το αντίτιμο για τη χαλάρωση των εργατικών διεκδικήσεων.

Αποτελεί το ακριβώτερο είδος κεφαλαίου όλων των κεφαλαίων. Ο άνθρωπος είναι ο παραγωγός, ο εφευρέτης και ο σχεδιαστής των μηχανών. Οι παραγωγικές και κοινωνικές σχέσεις θα πρέπει να αντιστραφούν. Το κοινωνικό σύστημα που οραματιζόμαστε τοποθετεί τον άνθρωπο πάνω απ' τις μηχανές και επιστρέφει το προϊόν σ' αυτόν που το παράγει. Ο άνθρωπος δεν είναι εμπόρευμα και οι σχέσεις των ανθρώπων δεν είναι σχέσεις ανταλλάξιμων προϊόντων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ. Για το ΠΑΣΟΚ η οραματιζόμενη κοινωνία είναι απελευθερωμένη από σχέσεις ανισότητας και υποτέλειας.

Όλοι οι πολίτες είναι ίσοι και διαθέτουν ίσες κοινωνικές και πολιτιστικές ευκαιρίες εξέλιξης.

Αγωνιζόμαστε για την επικράτηση σχέσεων ισότητας και ελευθερίας ανάμεσα στο κράτος και το πολίτη, ανάμεσα στον άνδρα και τη γυναίκα, ανάμεσα στην εργασία και την αμοιβή της, ανάμεσα στον άνθρωπο και τη φύση.

4. ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΠΡΟΣ ΤΙ;

Ο κόσμος αλλάζει αλλά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα ολοένα και μεγαλώνουν. Τώρα και ο πλανήτης μας αντιμετωπίζει προβλήματα επιβίωσης. Μελέτες απέδειξαν πως ο ρυθμός καταστροφής του όζοντος, δίνει διάρκεια ζωής στο πλανήτη γη μόλις λίγων 100ετηρίδων. Ο κόσμος που ζούμε δεν είναι ενιαίος. Η κυριαρχία του καπιταλισμού συνεχώς διευρύνεται και μαζί και τα προβλήματα που δημιουργεί το αντίστοιχο μοντέλο ανάπτυξης.

Η κρίση υπερσυσώρευσης και αντίστοιχα υποκατανάλωσης, δημιουργεί μετασχηματισμούς στο παραγωγικό και πολιτικό σύστημα.

Η επιθανάτια αγωνία του για νέες αγορές, νέα προϊόντα και νέες τεχνολογίες τον ωθεί να μετατρέπει τους παλιούς εχθρούς σε νέους φίλους. Ο οξύς ανταγωνισμός ανάμεσα στις ΗΠΑ και την Ιαπωνία, απειλεί να περιθωριοποιήσει την Ευρωπαϊκή κοινότητα στο ρόλο ενός απλού παρατηρητή.

Η κούρσα των εξοπλισμών έχει αντικατασταθεί από τον αγώνα ταχύτητας ανάμεσα στην Αμερική και την Ιαπωνία για την ανακάλυψη νέων τεχνολογιών.

Αλλά και η δυτική Ευρώπη βιάζεται να εξαλείψει τα μειονεκτήματα που προκύπτουν απ'τον κατακερματισμό των παραγωγικών της δυνάμεων και των παραγωγικών της συστημάτων. Προωθεί με γρήγορους ρυθμούς την οικονομική ένωση και την πολιτική ενοποίηση.

Η κρίση όμως γίνεται κατάρρευση όταν αναφερόμαστε στις χώρες του ανατολικού συνασπισμού. Είναι ταυτόχρονα οικονομική, πολιτική, και ιδεολογική. Είναι κατάρρευση καθεστώτων. Είναι η ιστορική αποτυχία ενός μοντέλου κομματικού και κρατικού γραφειοκρατισμού.

Για δεκαετίες ολόκληρες το μοντέλο αυτό προστατευόμενο από την έλλειψη διαφάνειας και πληροφοριών, αποτελούσε την πηγή έμπνευσης και το σύστημα ιδεολογικής αναφοράς για την ευρωπαϊκή αριστερά.

Οι εξελίξεις στην ανατολική ευρώπη δεν έχουν ακόμα σχηματισθεί σε σταθερές μορφές. Οι χώρες αυτές διανύουν μια περίοδο μετάβασης. Κανείς δεν μπορεί εύκολα και με βεβαιότητα να ισχυριστεί πως η τελική έκβαση, θα είναι ευνοϊκή για τον δημοκρατικό σοσιαλισμό. Η κρίση αυτή και η ταυτόχρονη επιστροφή ενός σφριγιλού καπιταλισμού θέτει ολόκληρη την αριστερά μπροστά σε καθοριστικά διλλήματα. Το καπιταλιστικό σύστημα μπορεί τώρα

να βρεί νέες επενδυτικές αγορές και ένα υπάκουο εργατικό δυναμικό στις χώρες της ανατολικής ευρώπης. Η επέκταση αυτή μπορεί να επιτευχθεί μέσω της αύξησης της ιδιωτικής κατανάλωσης, στις νέες αγορές του ανατολικού συνασπισμού.

Ο Τρίτος κόσμος συνεχίζει το μακράν ταξίδι του προς την ανέχεια και την φτώχεια. Η έλλειψη επενδύσεων δημιουργεί την φτώχεια και τον υποσιτισμό. Στα παραδοσιακά του προβλήματα, προστέθηκε την δεκαετία που πέρασε και ένα υπέρογκο εξωτερικό χρέος. Ένα τρις, 200δισ δολ. μέχρι αυτήν την ώρα, και οι ταχύτατοι τόκοι μεγαλώνουν τον αριθμό. Οι περιφεριακοί πόλεμοι ανοίγουν ο ένας μετά τον άλλο για την αναγκαία απορρόφηση των στρατιωτικών οπλικών συστημάτων, και τα αυταρχικά και στρατιωτικά καθεστώτα εποπτεύουν την ανεμπόδιστη εξυπηρέτηση των δυτικών συμφερόντων.

Το καινούργιο πράγματι στη σημερινή ιστορική περίοδο είναι ότι δεν υπάρχουν μεμονωμένα ή τοπικά προβλήματα που αφορούν μόνο στους τοπικούς πληθυσμούς. Τα προβλήματα είναι διεθνοποιημένα και αφορούν ολόκληρο τον πλανήτη.

Η Αριστερά οφείλει να πάρει τον λόγο. Δεν αρκεί να δώσει νέες απαντήσεις σε παλιά ερωτήματα, αλλά να θέσει νέα ερωτήματα για νέες απαντήσεις.

5. Η ΔΕΞΙΑ ΚΑΙ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Μπροστά στη κρίση του βιομηχανικού πολιτισμού, οι συντηρητικές δυνάμεις αντιτάσσουν δύο στρατηγικές.

Η πρώτη αφορά στην οικονομική υπερσυγκέντρωση των επιχειρηματικών μέσων για τη δημιουργία μεγάλων καρτέλ ελέγχου της αγοράς. Και η δεύτερη αφορά στην ένταση των τεχνολογικών καινοτομιών με την ανάπτυξη της έρευνας, για τη μείωση του κόστους παραγωγής. Η εφαρμογή αυτών των απόψεων προϋποθέτει ένα ελεγχόμενο πολιτικό κλίμα και ένα περιορισμό των δημοσίων δαπανών.

Η πολιτική φιλοσοφία που ισχυρίζεται ότι εξασφαλίζει και τα δύο ονομάζεται νεοφιλελευθερισμός.

Το ελεγχόμενο πολιτικό πλαίσιο με τη καταστολή των εργατικών διεκδικήσεων και τον κοινωνικό αυταρχισμό και τον περιορισμό των δημοσίων δαπανών με την ιδιωτικοποίηση των κρατικών δραστηριοτήτων.

Με τον τρόπο αυτό ελπίζεται ότι η αύξηση των ιδιωτικών κερδών θα επιφέρει και τον πολυπόθητο παραγωγικό ανασχηματισμό για την αντιμετώπιση της κρίσης και του ανταγωνισμού.

Οι βιομηχανίες θα πρέπει να παράγουν νέα προϊόντα για νέες αγορές. Οι αγορές που παράγουν ζήτηση σήμερα είναι αυτές των μη υλικών προϊόντων (πληροφορία) σε βάρος των αγορών της υλικής παραγωγής. Συνεπώς εκεί διεξάγεται και ο ανταγωνισμός. Εξ'άλλου όλες οι κινητήριες δυνάμεις της παραδοσιακής ανάπτυξης έχουν εξαντληθεί. Οι αγορές είναι κορεσμένες, οι επενδύσεις δεν είναι αποδοτικές και το κοινωνικό κόστος είναι δυσβάσταχτο.

Οι επιχειρήσεις της κλασικής βιομηχανίας οδηγούνται σε χρεοκοπία έστω και αν είναι μεγάλης κλίμακας.

Ενα νέο αναπτυξιακό κύμα μπορεί να προκληθεί μόνον αν οι καπιταλιστικές οικονομίες ειδικευθούν στα νέα προϊόντα, στα νέα υλικά και στην άυλη παραγωγή. Τότε μόνον και τα ατομικά κέρδη μπορούν να αυξηθούν.

Η κυριάρχη τάξη μπορεί να ανανεώσει την κυριαρχία της έστω και αν ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας ωθείται στην ανεργία την φτώχεια και την ανέχεια.

Η εφαρμογή ενός τέτοιου μοντέλου που πολλοί ονομάζουν θατσερισμό, θα οδηγήσει σε μια κοινωνία της ευημερίας των πολύ λίγων και της φτώχειας των πολλών.

Στη χώρα μας οι απόπειρες εφαρμογής ενός τέτοιου προγράμματος θα επιφέρουν κοινωνικές εκρήξεις και πολιτικές πολώσεις.

Οι αλλαγές αυτές στις οικονομικές δομές του καπιταλισμού για να γίνουν αποδεκτές από την κοινωνία έχουν ανάγκη από ένα ιδεολογικό μανδύα. Από την εμφάνιση τους ως φυσικο νόμο. Ως αδήριτη αναγκαιότητα. Γι' αυτό επιστρατεύουν το σύνθημα της τεχνολογικής προόδου. Της τεχνολογικής εξέλιξης.

Στην προκειμένη περίπτωση η χρήση της τεχνολογίας δεν αποβαίνει προς όφελος της κοινωνίας αλλά προς την αύξηση των ατομικών κερδών.

Η Αριστερά βρίσκεται σε κρίση διαρκείας. Σε κρίση προσανατολισμού. Ακόμα και το βάθρο που στήριζε τις ιδεολογικές και τις ηθικές της αναφορές έχει καταρεύσει. Η ιστορική αποτυχία του Σοσιαλισμού στις χώρες του ανατολικού συνασπισμού, δεν καθήλωσε μόνο την κομμουνιστική αριστερά αλλά επηρέασε αρνητικά και την σοσιαλιστική αριστερά.

Για δεκαετίες ολόκληρες η αριστερά στήριζε τη πολιτική της πρόταση πάνω στο κράτος. Το πρότασσε' ως παράγοντα της οικονομικής και κοινωνικής κανονικότητας, και ως βασικό αντίπαλο στην ανισορροπία που προκαλούσε ο μηχανισμός της αγοράς.

Η κατάρρευση του κρατιστικού μοντέλου απογύμνωσε την αριστερά από τα πολιτικά της μέσα.

Αλλά και η σοσιαλιστική αριστερά δεν είχε βρεί μια άλλη πολιτική πέρα από την κενυσιανή ρύθμιση. Οι δημόσιες δαπάνες καλλούνταν να αντιμετωπίσουν το κοινωνικό κόστος που προκαλούσε η καπιταλιστική ανάπτυξη. Και αν μεν οι δαπάνες αυτές συνίσταντο απ' την αφαίρεση των ιδιωτικών υπέρ -κερδών έχει καλώς, αλλά τις περισσότερες φορές προέρχονταν απ' την αφαίρεση του εισοδήματος οπότε και μείωση της αγοράστικής ικανότητας και πτώση της ζήτησης.

Η Αριστερά αφού δεν κατάφερε να βρεί ένα εναλλακτικό τρόπο ανάπτυξης, διαπιστώνει τώρα έντρομη την έλλειψη πολιτικών προτάσεων.

Επί πλέον οι γρήγορες αλλαγές της τεχνολογίας και η αιτιολόγηση, ότι αυτές κινούν τον καπιταλιστικό ανασχηματισμό, και όχι η διάθεση για αύξηση κερδών, διχάζουν την αριστερά καθιστώντας την αναποτελεσματική.

6. ΝΑ ΞΑΝΑΒΡΟΥΜΕ ΤΗ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ ΜΑΣ

Το ΠΑΣΟΚ είχε ξεκαθαρισμένες θέσεις απ' την αρχή της ίδρυσής του. Η σταθερή κριτική στάση απέναντι στον υπαρκτό σοσιαλισμό και την σοσιαλδημοκρατία δικαιώνονται απ' τις ιστορικές εξελίξεις.

Οι ιδεολογικές του διακηρύξεις για την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής, την αυτοδιαχείριση και την αποκέντρωση, συνιστούσαν μια συνολική εναλλακτική πρόταση απέναντι στη κρατική παραδοσιακή αριστερά. Το ΠΑΣΟΚ ποτέ δεν είχε θεοποιήσει το κράτος.

Ομως στα οκτώ χρόνια διακυβέρνησης της χώρας κατάλαβε καλά πως οι κοινωνικές αλλαγές και μάλιστα σε αδιάβατους ιστορικά δρόμους δεν προκύπτουν με κυβερνητικές αποφάσεις. Ούτε με νομοθετικά διατάγματα. Προϋποθέτουν μια κοινωνική ωριμότητα, μια μορφωτική ικανότητα και μια μαζική πολιτική στήριξη απ' τον λαό.

Η Αριστερά μπορεί να ξανααποκτήσει τη μαχητικότητά της μόνο αν αλλάξει τα επίπεδα αναφοράς της.

ΠΡΩΤΟ. Είναι αλήθεια ότι οι μαζικές εφαρμογές της τεχνολογίας προκαλούν ανακατατάξεις και στην κοινωνική διαστρωμάτωση.

Το παλιό προλεταριάτο που δεν είχε να χάσει τίποτα άλλο πέρα απ τις αλυσίδες του είναι τώρα ιστορικό υλικό στις βιβλιοθήκες. Οι παραδοσιακοί βιομήχανοι που υπερεκμεταλεύονταν την εργατική δύναμη στα γιγαντιαία εργοστάσια απειλούνται και αυτοί με αφανισμό. Αυτοί που πρωταγωνιστούν σήμερα στη κοινωνική διαμάχη είναι διαφορετικοί. Από τη μια όχθη βρίσκονται οι επιχειρηματίες και οι καινοτόμοι των τεχνολογιών για την αύξηση της μη υλικής παραγωγής και από την άλλη όχθη στέκονται οι εξειδικευμένοι εργαζόμενοι και οι επιστήμονες που διαθέτουν γνώση για τις εφαρμογές των νέων τεχνολογιών.

Αλλά πέραν αυτών μπορούμε να διακρίνουμε μια νέα κοινωνική συμμαχία που αντιτίθεται στη σημερινή κυρίαρχη τάξη.

Είναι αυτή των παραδοσιακών βιομηχανών που βλέπουν τη παραγωγή τους να απαξιώνεται και τα εργοστάσια τους να κλείνουν και τους αντίστοιχους εργάτες να χάνουν όχι μόνο τη δουλειά τους αλλά και τα επαγγέλματά τους.

Συνεπώς η Αριστερά για να ηγηθεί πολιτικά του νέου επιστημονικού δυναμικού, θα πρέπει να επιμορφωθεί, να εκσυγχρονισθεί, και να απεμπλακεί απ'τα αγκυλωτικά δόγματα του παρελθόντος.

ΔΕΥΤΕΡΟ. Η ανάπτυξη πολλών ειδικών αγορών, και εξειδικευμένων ενδιαφερόντων, η ικανότητα πρόσβασης στην υψηλή πληροφορία και ποιότητα μέσω των τεχνολογιών, καταργεί την αμορφία της μαζικής κοινωνίας. Αναπτύσσει ποικιλία απασχολήσεων εξειδικευμένων κατευθύνσεων. Εξαφανίζεται ο ενοποιητικός και ρυθμιστικός ρόλος του μεγάλου κράτους.

Συνεπώς η Αριστερά οφείλει να είναι πλουραλιστική, πολύπτυχη, πολυφωνική, και αντικρατική. Η φυσιογνωμία της θα είναι κοινωνική και η εμμονή της για την ανάπτυξη της κοινωνίας των πολιτών θα την διαφοροποιεί απ'το παρελθόν.

Αλλωστε η εμφάνιση νέων κοινωνικών υποκειμένων με οργανωτική συγκρότηση, όπως οι οικολόγοι, οι ειρηνιστές, οι μειονότητες, οι γυναίκες κ.λ.π. δεν είναι τίποτα άλλο, παρά τα αποτελέσματα που παρήγαγε ένα κρατιστικό πρότυπο ανάπτυξης.

Η Αριστερά οφείλει να εκφράσει όλα τα κινήματα κοινωνικής κριτικής επεκτεινόμενη πέραν των κρατικών ορίων.

ΤΡΙΤΟ. Η σημερινή διαμόρφωση του καπιταλισμού απαιτεί αλλαγές και στην οικονομική ανάλυση της Αριστεράς.

Θα πρέπει να απεμπλακεί από το δόγμα της ιδιοκτησίας.

Δεν έχει τoση σημασία πoς παράγεται ο πλούτος αλλά πoς διανέμεται. Δεν έχει τόση σημασία ποίός έχει τη νομική κυριότητα στα μέσα παραγωγής, αλλά πoς η πολιτική εξουσία καταφέρνει να ελέγξει τον τρόπο συσώρευσης και διανομής.

Συνεπώς η κυριαρχία της οικονομίας σε τελευταία ανάλυση πρέπει να δώσει τη θέση της στην πολιτική κυριαρχία.

ΤΕΤΑΡΤΟ. Η ιδεολογική και πολιτική ταυτότητα του υποκειμένου των ιστορικών αλλαγών δεν συγκροτείται πια απ' τη σχέση με τα εργαλεία μέσα γιατί η παραγωγική διαδικασία είναι τυποποιημένη και επαναληπτική. Συγκροτείται από τη σχέση του με τους μηχανισμούς εκπαίδευσης, εξειδίκευσης και γνώσης.

Αλλωστε η δομή του σύγχρονου εργοστασίου, στηρίζεται περισσότερο στην ακριβή γνώση και πληροφόρηση και λιγώτερο στην εμπειρική εργασία.

ΠΕΜΠΤΟ. Για την σύγχρονη Αριστερά η ηθικοπολιτική συγκρότηση του ατόμου μπορεί να επιτευχθεί μόνο αν αυτό επανενωθεί με ολόκληρη τη διαδικασία της παραγωγής και το προϊόν που παράγει. Πρόκειται για τη δημιουργία ενός συστήματος Αυτοδιεύθυνσης, χωρίς διασπάσεις και διαμεσολαβήσεις.

Πρόκειται για την κυριαρχία του συνόλου στα μέρη που το συναποτελούν.

Τέλος η Αριστερά οφείλει να απαλλαγεί από το δόγμα του σοσιαλισμού σε μια μόνο χώρα. Οφείλει να διεθνοποιηθεί και να ζητήσει οργανικές συμμαχίες έξω απ'τα σύνορα της χώρας.

Πολλοί αναρωτιούνται ποιές μπορεί να είναι οι διαφορές ανάμεσα στην αριστερά και τη δεξιά. Άλλοι ισχυρίζονται πως οι διαχωριστικές πολιτικές γραμμές έχουν ιστορικά ξεπεραστεί. Οι ισχυρισμοί αυτοί δεν μπορούν να είναι παρά μόνο επινοήματα και ιδεολογικές ψευδαισθήσεις.

Η πολιτική της Αριστεράς διαχέει όλα ανεξαίρετα τα δικαιώματα και τα προνόμια στο σύνολο της κοινωνίας φροντίζοντας για τη κοινωνική ευημερία του συνόλου, ενώ η συντηρητική πολιτική τα περιορίζει και τα εσωκλείνει σε μια μικρή κοινωνική ομάδα και τάξη, την ιθύνουσα τάξη.

7. ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ. Η νέα αντίθεση.

ΛΙΓΩΤΕΡΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Η ιδεολογία του κρατισμού εδέσποσε για όλες τις δεκαετίες μετά τον πόλεμο τόσο στη πολιτική της δεξιάς όσο και στη πολιτική του υπαρκτού σοσιαλισμού. Ο στόχος ήταν κοινός. Ποσοτική μεγένθυση των παραγωγικών δυναμέων. Τα μεγάλα εργοστάσια, οι μεγαπόλεις, οι μεγατεχνολογίες κλπ., ήταν τα αποτελέσματα ενός γιγαντιαίου κράτους που συνέτριψε τον άνθρωπο τις ανάγκες του και τις προσδοκίες του. Η κοινωνία ασφυκτιούσε και ασφυκτιά κάτω απ' το βαρύ πόδι ενός κράτους ελέφαντα. Ακόμα και η δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών συσσώρευσης για το κεφάλαιο έχει πάψει να βρίσκεται στις ικανότητες του σημερινού κράτους.

Τώρα όλοι συνειδοτοποιούν ότι πρέπει να απαλλαγούν απ' την κρατική επιβολή.

Οι συντηρητικές δυνάμεις θεωρούν ότι η επιστροφή στη κοινωνία των ιδιωτών είναι η μόνο δυνατή λύση, ενώ οι προοδευτικές δυνάμεις αντίθετα πιστεύουν ότι η προσφυγή στη κοινωνία των πολιτών είναι η απάντηση στη κοινωνική κρίση. Είναι αλήθεια πως τα σωρευμένα προβλήματα δεν μπορούν να αντιμετωπισθούν με ατομικές λύσεις. Τα συλλογικά προβλήματα χρειάζονται συλλογικές λύσεις.

Εκτός των άλλων η πολιτική των ατομικών λύσεων, βαρύνεται με τη δημιουργία ενός υψηλού κοινωνικού κόστους, που δυσχαιρένει αντί να διευκολύνει τη λύση των προβλημάτων.

Οι οργανωμένοι πολίτες σε δημοκρατικούς θεσμούς, όλων των μορφών στο πλαίσιο μια αποκεντρωμένης διαχείρισης, θα δώσουν τις λύσεις και στο οικονομικό ζήτημα και στο πολιτικό και στο πολιτιστικό και στο οικολογικό και στο καταναλωτικό.

Αυτή η περίοδος είναι η καταλληλότερη ιστορική περίοδος γιατί συνεπικουρείται και απ' τη φύση των νέων τεχνολογιών.

8. ΟΙ ΝΕΕΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΕΣ - ΜΙΑ ΤΟΜΗ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ

Η εμφάνιση των νέων τεχνολογιών της πληροφορικής, της μικροηλεκτρονικής και της τηλεματικής, μπορούν να χρησιμεύσουν καλύτερα από οποιοδήποτε άλλο μέσο, για τη δημιουργία μιας αποκεντρωμένης κοινωνίας ανεξάρτητων παραγωγών.

Είναι επαναστατικές αν συγκριθούν με τα άλλα τεχνολογικά κύματα γιατί, κάνουν εύκολη τη πρόσβαση του ανθρώπου στη γνώση και τη πληροφορία.

Αυτό συνιστά απειλή για την ιθύνουσα τάξη, η οποία και κάνει ότι μπορεί για να στεγανοποιήσει αυτόν τον τομέα.

Ενα συντηρητικό σύστημα κοινωνικής οργάνωσης θέλει να εμποδίσει τις κοινωνικές χρήσεις των νέων τεχνολογιών, εφαρμόζοντας την συγκέντρωση των πληροφοριών στις μεγάλες και απροσπέλαστες αποθήκες μνήμης των υπολογιστών.

Η πρόσβαση σ' αυτές δεν μπορεί να επιτευχθεί απ' τον καθένα ενδιαφερόμενο πολίτη. Αυτό το σύστημα οργάνωσης έχει κάθετη και ιεραρχική δομή.

Ενα προοδευτικό σύστημα κοινωνικής οργάνωσης αντίθετα διανέμει και κατανέμει τον πλούτο των πληροφοριών σε όλους τους πολίτες, και ταυτόχρονα τους εξασφαλίζει και την τεχνολογική επικοινωνία μεταξύ τους. Αυτό το σύστημα οργάνωσης έχει οριζόντια και δημοκρατική δομή.

Η παραγωγική διαδικασία γίνεται ευκολώτερη και οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των πολιτών καθίστανται αποδοτικώτερες.

Η εκπαίδευση, η επιμόρφωση, η υγεία, η μετακίνηση και η ψυχαγωγία δεν είναι πια πολυδάπανες και τα αποτελέσματά τους μπορούν να επιφέρουν την πολιτιστική ανύψωση της κοινωνίας.

Το ΠΑΣΟΚ πιστεύει στην δημοκρατική και ανθρώπινη χρήση της τεχνολογίας και αντιτίθεται στο τεχνολογικό συγκεντρωτισμό και στον ηλεκτρονικό αναλφαριθμητισμό.

Η τεχνολογία δεν θα πρέπει να υποδουλώσει τον άνθρωπο αλλά αντίθετα να τον απελευθερώσει και να τον χειραφετήσει.

9. ΟΙ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

Η αυτοματοποίηση της παραγωγής και η πληροφορική, έχουν επιφέρει επαναστατικές αλλαγές και στον τομέα της απασχόλησης. Οι ανταγωνιστικοί τομείς της οικονομίας που είναι προσαρμοσμένοι στις νέες τεχνολογίες καταργούν αντί να δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας. Έχει υπολογιστεί πως στην Αμερική 20 εκ. απ' τα 25 θέσεων χειρωνακτικής και διοικητικής εργασίας θα καταργηθούν στα δύο επόμενα χρόνια.

Οι επενδύσεις στη μη υλική παραγωγή δημιουργούν λιγώτερες θέσεις από όσες καταργούν. Οι εξελίξεις αυτές επιβάλλουν μια νέα αντίληψη και πολιτική στο τομέα της απασχόλησης. Το δόγμα της πλήρους απασχόλησης θα πρέπει να τοποθετηθεί σε άλλη βάση.

Το δικαίωμα στη δουλειά είναι δικαίωμα όλων. Η ύπαρξη ανεργίας δημιουργεί μεγάλες ανισότητες και κοινωνικές εκρήξεις που επηρεάζουν το σύνολο της παραγωγής και τη ζωή όλων.

Είναι κοινωνικά άδικο να πληρώνουν δια της φορολογίας αυτοί που εργάζονται, αυτούς που δεν εργάζονται, αλλά εξίσου άδικο είναι να μην μπορούν να βρουν δουλειά οι άνεργοι γιατί οι θέσεις είναι κλειστές από αυτούς που εργάζονται.

Οι νέες τεχνολογίες επιτρέπουν αν δεν επιβάλλουν τη μείωση της διάρκειας του χρόνου εργασίας. Ειδικά η αυτοματοποίηση της παραγωγής κάνει δυνατή αυτή τη μείωση, αλλά επίσης τη καθιστά και αναγκαία για να εργάζονται όλοι, καλύτερα και λιγότερο.

Αλλά και από αυτούς που εργάζονται πόσοι μπορεί να είναι ικανοποιημένοι; Μελέτες του θέματος έδειξαν πως η πλειοψηφία των εργαζόμενων δεν είναι ευχαριστημένοι από το είδος της εργασίας, και το χώρο δουλειάς.

Οι περισσότεροι θεωρούν πως ο χρόνος εργασίας ουσιαστικά αφαιρείται από το χρόνο ζωής. Ο δεσποτισμός του χρονόμετρου και η καταπίεση των δημιουργικών δυνατοτήτων του ανθρώπου μετατρέπουν την εργασία από ελεύθερη δημιουργία σε αναγκάιο καταναγκασμό. Συνεπώς το πρόβλημα με την απασχόληση δεν είναι μόνο ποσοτικό και η λύση δεν βρίσκεται στην αύξηση των θέσεων εργασίας. Ουσιαστικά το πρόβλημα είναι ποιοτικό και αφορά στο τρόπο αξιοποίησης των ανθρώπινων ικανοτήτων.

Η κυριαρχία των εμπορευματικών σχέσεων έχει μετατρέψει και τον ίδιο τον άνθρωπο και τις ιδιότητές του σε ανταλλάξιμα προϊόντα. Όλες οι δραστηριότητές του, έχουν αποκτήσει οικονομικό χαρακτήρα. Ακόμα και η συνείδηση και η τιμή και η αξιοπρέπεια του ατόμου έχουν ένα κερδοφόρο ενδιαφέρον.

Το ΠΑΣΟΚ πιστεύει πως θα πρέπει να επανενωθεί ο διασπασμένος χρόνος και να τεθεί κάτω απ'τον έλεγχο του ανθρώπου.

Ο χρόνος εργασίας, ο ελεύθερος χρόνος, ο πολιτισμός και η ίδια η ζωή, οφείλουν να αποκτήσουν ενιαίο περιεχόμενο, και οι σχέσεις αλληλεγγύης, αλληλοβοήθειας και προσφοράς να επικρατήσουν σε βάρος των εμπορευματικών σχέσεων.

Η αντιμετώπιση της ανεργίας συμβαδίζει με την αντιμετώπιση της φύσης της εργασίας. Η μείωση του χρόνου εργασίας και η απόδοση δημιουργικού περιεχομένου στην απασχόληση μπορούν να καταστήσουν τον άνθρωπο ενεργό και χρήσιμο για ολόκληρη τη κοινωνία.

10. ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Η Ελληνική οικονομία και κοινωνία βρίσκεται 'μπροστά' στη περίοδο των μεγάλων αποφάσεων. Το παραγωγικό, το εκπαιδευτικό και το πολιτισμικό της σύστημα δεν μπορεί να παράγει τον πλούτο τη γνώση και τις αξίες, που είναι απαραίτητες για την ανταγωνιστική επιβίωση του Ελληνισμού.

Οι αλλαγές που συντελούνται στις παγκόσμιες ισορροπίες, είναι γρηγορότερες από τον τρόπο που σκεφτόμαστε και ενεργούμε. Το καινούριο δεν έχει μεγάλη διάρκεια ζωής όπως στο παρελθόν.

Οι αποφάσεις του χθες είναι ανεπαρκείς και αναποτελεσματικές για το σήμερα. Όλα δείχνουν πως η περίοδος που περνάμε είναι μια μεταβατική περίοδος.

Οι παραδοσιακοί παράγοντες που συντελούσαν στη κοινωνική ανάπτυξη είναι τώρα αμφισβητήσιμοι. Το κεφάλαιο και η εργασία δεν έχουν πια την ίδια δύναμη που είχαν στο παρελθόν. Οι νέες τεχνολογίες τους εξοστράκισαν από το κέντρο της σκηνής. Η γνώση, η έρευνα και η καινοτομία είναι τώρα οι κινητήριες δυνάμεις της ανάπτυξης.

Είναι οι συνιστώσες που προσδιορίζουν τα χαρακτηριστικά της μεταβιομηχανικής κοινωνίας.

Η Ελλάδα δεν φαίνεται πως είναι σε θέση να ακολουθήσει το νέο αναπτυξιακό κύμα. Η θέση της στη παγκόσμια αγορά, ο τεχνολογικός της εξοπλισμός, η διοικητική ικανότητα των επιχειρήσεων, και του κράτους, καθώς και η δομή της οικονομίας της αποτελούν σήμερα παράγοντες ανάσχεσης παρά προώθησης.

Πιστεύουμε πως εκείνο που χρειάζεται είναι ένα σχέδιο κοινωνικής και οικονομικής μεταρρύθμισης. Ένα σχέδιο ανάπτυξης που θα αξιοποιεί όλους τους ενεργούς φορείς της κοινωνίας.

Η Ελλάδα είναι μια πλούσια χώρα σε φυσικό και ανθρώπινο πλούτο. Δεν διαθέτει όμως ένα κοινωνικό σύστημα ,οργάνωσης ικανό να αξιοποιήσει αυτόν τον διαθέσιμο πλούτο.

Δεν διαθέτει θεσμούς σχεδιασμού και έρευνας προκειμένου να γνωρίσει του κατάλληλους τρόπους αναβάθμισης της στη διεθνή αγορά.

- * Το ΠΑΣΟΚ τίθεται υπέρ ενός παραγωγικού μοντέλου ανάπτυξης, που δεν θα κρέμεται έωλο στις διακυμάνσεις της διεθνούς αγοράς.
- * Ένα πρότυπο ιδιοσυντηρούμενο που θα αποβάλλει τα μειονεκτήματα και θα αξιοποιεί τα πλεονεκτήματα των τεχνολογικών εξελίξεων.
- * Ένα πρότυπο αποκεντρωμένο και δημοκρατικό, ικανό να απορροφήσει τις κοινωνικές και φυσικές ικανότητες της χώρας.
- * Ένα πρότυπο που δεν θα βασίζεται στην άκριτη κατανάλωση μη αναγκαίων προϊόντων, στον επιδεικτικό πλουτισμό, και στην οικονομική αλλοτρίωση των συνειδήσεων.

Οι παρούσες συνθήκες είναι ευνοϊκές γιατί η απάλειψη των εθνικών ευρωπαϊκών εμποδίων, δημιουργούν οικονομίες κλίμακας και πλεονεκτήματα ανάκαμψης για τις εθνικές αγορές.

Για μας η στρατηγική της ανάπτυξης προσιορίζεται:

- * Από τον αγροτικό εκσυγχρονισμό, για την αύξηση της γεωργικής μας παραγωγής. Ο στόχος είναι η Ελλάδα να γίνει ικανή ώστε να ανταποκρίνονται στην Ευρωπαϊκή ζήτηση γεωργικών προϊόντων.

- * Από τον παραγωγικό μετασχηματισμό, για την βελτίωση της θέσης μας στη διεθνή αγορά.
- * Από την παραγωγή και χρήση των νέων τεχνολογιών, για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών προϊόντων.
- * Από την αποκεντρωμένη και περιφερειακή αξιοποίηση των πλουτο-παραγωγικών πόρων, για μια ισομερή και συμμετρική συμμετοχή στον Εθνικό πλούτο.

Για τη πραγματοποίηση αυτής της στρατηγικής τα οικονομικά υποκείμενα δεν μπορεί να είναι μόνο οι μεγάλες επιχειρήσεις τα ολιγοπώλια και τα ξένα καρτέλ. Τα υποκείμενα της ανάπτυξης πρέπει να είναι οι ενημερωμένοι καταναλωτές και πολίτες, οι παραγωγικές ιδιωτικές και δημόσιες επιχειρήσεις, οι κοινωνικές επιχειρήσεις τα εκπαιδευτικά ιδρύματα και οι πολιτιστικοί θεσμοί. Ολόκληρη δηλαδή η κοινωνία στα πλαίσια συμφωνημένων κανόνων αναλαμβάνει να παράγει και να διανέμει τον εθνικό πλούτο με κριτήρια συλλογικής και κοινωνικής ευημερίας.

Η μαζική χρησιμοποίηση των νέων τεχνολογιών, επιτρέπει στους μικρούς παραγωγούς να παράγουν και να ελιχθούν ανταγωνιστικά στα πλαίσια και της εθνικής και της διεθνούς αγοράς. Αυτό δηλώνει πως δεν είναι απαραίτητο το μεγάλο κεφάλαιο και το μεγάλο μέγεθος των εταιριών για να είναι ανταγωνιστικές στη σημερινή αλλά και στην αυριανή συγκυρία.

Οι νέες τεχνολογίες παρέχουν την ιστορική ευκαιρία για ένα σύστημα οικονομιών προσαρμοσμένο στην ανθρώπινη κλίμακα και στα ανθρώπινα ενδιαφέροντα. Η εργασία γίνεται με ευχαρίστηση και η παραγωγή, δημιουργία.

Το ΠΑΣΟΚ πιστεύει πως η ρήξη με τον συντηρητισμό είναι πάνω από όλα ρήξη με την αντίληψη -για την εργασία, για τον πολιτισμό και την ανθρώπινη ζωή.

Πιστεύουμε σε ένα ανθρωποκεντρικό και ελληνοκεντρικό πρότυπο ανάπτυξης που θα εξυπηρετεί τον άνθρωπο και όχι τις μηχανές.

11. Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΜΕ

Το ΠΑΣΟΚ από την αρχή της ίδρυσής του, οραματιζόταν μια κοινωνία στην οποία ο άνθρωπος θα κυριαρχούσε πάνω στις δομές, στα συστήματα και στους μηχανισμούς. Η εργασία πάνω στα εργαλεία μέσα και ο δημοκρατικός και αποκεντρωμένος σχεδιασμός πάνω στην ασυδοσία της αγοράς.

Μια κοινωνία στην οποία η δεσποτία του κέρδους θα παραχωρούσε τη θέση της στην αρχή της εξυπηρέτησης των ανθρωπίνων αναγκών. Μια κοινωνία στην οποία ο πολίτης θα εύρισκε ίσες ευκαιρίες εξέλιξης και ισοτιμία μέσα ανόδου στην εργασία, στην μόρφωση και στη ζωή.

Μια κοινωνία αλληλεγγύης, δημοκρατική και σοσιαλιστική...

Η οκτάχρονη κυβερνητική εμπειρία μας όπλισε με πολύτιμη γνώση, για τη δομή της κοινωνίας, για το χειρισμό των πολιτικών μεθόδων και για την τέχνη του κυβερνάν.

Μας έκανε να πιστεύουμε πως ο δημοκρατικός σοσιαλισμός είναι το κυριώτερο σύστημα κοινωνικής οργάνωσης που σέβεται τον άνθρωπο και διαθέτει λύσεις για την καλύτερευση της ζωής του.

Η ανακοπή της πορείας για τον δημοκρατικό εκσυγχρονισμό, επανέφερε με μεγαλύτερη οξύτητα τα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα. Το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων απειλείται με πτώση, η οικονομική διάρθρωση της χώρας χάνει την ανταγωνιστικότητά της, οι θεσμοί συμμετοχής απονευρώνονται και αντικαθίσταται από κομματικούς, οι εισοδηματικές και περιφερειακές ανισότητες μεγαλώνουν και το ελληνικό έθνος ετέθη κάτω από την υψηλή και επικίνδυνη εποπτεία της αμερικάνικης προστασίας.

Είναι όμως βέβαιο πως η στροφή προς ένα συντηρητικό μοντέλο κοινωνικής οργάνωσης θα αντιμετωπίσει τις αντιδράσεις των

οργανωμένων κοινωνικών φορέων. Ο ελληνικός λαός δεν θα επιτρέψει να ακυρωθούν οι δημοκρατικές του κατακτήσεις, τα κοινωνικά και οικονομικά του δικαιώματα.

Το ΠΑΣΟΚ θα ηγηθεί σ' αυτόν τον αγώνα με τη πρέπουσα ευθύνη και την ανάλογη μαχητικότητα.

Θα αγωνιστεί για ένα άλλο σύστημα κοινωνικής οργάνωσης προοδευτικού προσανατολισμού, με δημοκρατία, πλουραλισμό και ανθρώπινο πρόσωπο.

Η φύση και η διάρθρωση της ελληνικής κοινωνίας θα πρέπει να αλλάξει. Το ΠΑΣΟΚ αξιοποιώντας την κυβερνητική του θητεία έχει επεξεργαστεί ένα σχέδιο κοινωνικής μεταρρύθμισης για όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής.

Στον οικονομικό τομέα

- Τεχνολογικός εκσυγχρονισμός για την αναδιάρθρωση του παραγωγικού μας συστήματος. Αύξηση των επενδύσεων παραγωγικότητας και επιμόρφωση του εργατικού δυναμικού.
- Προσαρμογή της βιομηχανίας στα νέα διεθνή δεδομένα. Η ανταγωνιστικότητά της θα επιτευχθεί με την παραγωγή προϊόντων υψηλούς διεθνούς ζήτησης.
- Ποιοτική αναβάθμιση του δημόσιου τομέα της οικονομίας με πράξεις που αμφισβητούν την κρατικομονοπωλιακή του δομή και την γραφειοκρατική του νοοτροπία.
- Εκσυγχρονισμός της αγροτικής παραγωγής, με τεχνολογικά και διοικητικά μέσα που μειώνουν το κόστος παραγωγής.
- ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ αναβάθμισης της οικονομίας στο διεθνή καταμερισμό

και ανακοπή των τάσεων φυγής της εθνικής αξίας στο εξωτερικό.

- Ενίσχυση του εξαγωγικού προσανατολισμού, της οικονομίας και όχι υποκατάσταση των εισαγωγών.

Τα οικονομικά υποκείμενα είναι τρία, ο ιδιωτικός τομέας, ο κρατικός και ο κοινωνικός τομέας, που δρουν με ίσους όρους και χωρίς προτιμισιακές σχέσεις με την κεντρική διοίκηση.

ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΜΑΣ ΑΡΧΕΣ

1- Προωθούνται και ενισχύονται οι αρχές του υγιούς ανταγωνισμού και αντιμετωπίζονται καταστάσεις μονοπωλιακού και ολιγοπωλιακού χαρακτήρα.

2- Η αύξηση της παραγωγικότητας επιτυγχάνεται περισσότερο με τεχνολογικά και διοικητικά μέσα και λιγώτερο με χρηματοοικονομικά.

3- Ο παραγόμενος εθνικός πλούτος διανέμεται με το κριτήριο της απόδοσης των συντελεστών παραγωγής και το κριτήριο της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Στον κοινωνικό τομέα

- Οι σχέσεις των τάξεων, των στρωμάτων και των επαγγελματιικών ομάδων γίνονται ισοτίμες με το κράτος.

- Το ίδιο το κράτος αποβάλλει τον συντεχνιακό του χαρακτήρα και ο ρόλος του περιορίζεται στην εξασφάλιση υψηλού βαθμού κοινωνικής συνοχής και ευημερίας.

- Οι δημόσιοι και ιδιωτικοί θεσμοί λειτουργούν με κανόνες καθολικής δημοκρατίας και όχι ενδεικτικής αντιπροσώπευσης.
- Ο ανταγωνισμός των κοινωνικών τάξεων δεν υπονομεύει σε καμιά περίπτωση τα όρια και την έννοια του Έθνους.

Στον πολιτικό τομέα

- Προωθείται η εξυγίανση των πολιτικών ηθών, των κομμάτων και της εθνικής αντιπροσωπίας.
- Εξασφαλίζεται η δημοκρατία της αντικειμενικής πληροφόρησης, της πολυφωνίας και του δημοκρατικού ήθους.
- Εξασφαλίζεται η ισονομία και η ισοπολιτεία όλων των πολιτών.
- Προστατεύονται όλες οι εθνικές μειονότητες, οι ξένοι μετανάστες, και τα ευπαθή τμήματα του πληθυσμού.
- Η άσκηση πολιτικής είναι δικαίωμα και καθήκον όλων των πολιτών.

Οι πολιτικοί δεν αποτελούν μια τεχνοκρατική κιάστα ειδικών.

Είναι εκπρόσωποι του λαού και αγωνίζονται για τη προώθηση των συμφερόντων του και των συμφερόντων του Έθνους.

Το ΠΑΣΟΚ είναι αντίθετο με τη τεχνοκρατικοποίηση της πολιτικής και υπέρ μιας ανοιχτής και μαζικής μορφής πολιτικής.

Στον πολιτιστικό τομέα

- Προώθηση όλων των μορφών της τέχνης που ανανεώνουν τον ελληνοκεντρικό πολιτισμό και την λαϊκή ηθογραφία.

- Εξάπλωση του δικτύου κουλτούρας σε κάθε γωνιά της πατρίδας μας.
- Κατοχύρωση συμμετοχικών θεσμών τέχνης και πολιτιστικής παραγωγής.
- Αναβάθμιση των συστημάτων παιδείας και εκπαίδευσης κυρίως για την παραγωγή και αφομοίωση της γνώσης και όχι για την άκριτη κατανάλωσή της.

Η επιτυχία αυτών των στόχων δεν εξαρτάται από έναν ή από λίγους. Εξαρτάται από όλους. Από τη συμμετοχή όλων. Δεν εξαρτάται απ' τη θετική επίδραση ξένων παραγόντων, εξαρτάται από τη σχεδιασμένη δράση των ενημερωμένων πολιτών.

Η περίοδος είναι θετική για προσπάθειες κοινωνικής μεταρρύθμισης. Η βελτίωση της ευημερίας, της κουλτούρας και της δημοκρατίας, προαπαιτούν σεβασμό στις ατομικές και συλλογικές ελευθερίες, στα δικαιώματα των κοινωνικών μειονοτήτων, και στην ελεύθερη έκφραση των απόψεων και των ιδεών.

Η κοινωνία που οραματιζόμαστε δεν είναι κάθετα ιεραρχημένη. Επιτρέπει και διασφαλίζει την περιφερειακή επικοινωνία, και την αποκεντρωμένη δράση των φορέων. Αναγορεύει ως μονάδα ανάπτυξης την περιφέρεια, και την εξοπλίζει με εξουσία και γνώση.

Το κράτος χάνει σταδιακά τη δισκαμψία και τον γιγαντισμό του και μετατρέπεται στον εγγυητή μιας κοινωνίας αλληλοβοήθειας, αλληλεγγύης και πρόνοιας.

Το ΠΑΣΟΚ θα συνεχίσει να αγωνίζεται για την κοινωνία της Αυτοδιεύθυνσης απ' τους πολίτες, της αυτονομίας της εργασίας, και της δίκαιης διανομής του πλούτου.

12. ΠΑΣΟΚ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ : ΜΙΑ ΑΛΛΗΛΟΤΡΟΦΟΔΟΤΟΥΜΕΝΗ ΣΧΕΣΗ

Το ΠΑΣΟΚ γεννήθηκε σε μια κρίσιμη καμπή της ιστορίας της Ελλάδας. Τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης ο Ανδρέας Παπανδρέου, πέτυχε να δημιουργήσει την ταυτότητα του ΠΑΣΟΚ ενοποιώντας τρεις απαραίτητους παράγοντες.

1. Μια νέα θεωρία που θα ανανέωνε τον σοσιαλιστικό λόγο και όραμα.
2. Νέες πολιτικές θέσεις για τον μετασχηματισμό της κοινωνίας, στηριγμένες στην ιστορία το λαϊκού κινήματος, και τον κοινωνικό ριζοσπαστισμό της εποχής.
3. Νέα μάχιμα και ικανά στελέχη για τη συγκρότηση του Σοσιαλιστικού Κινήματος.

Από τα πρώτα κιόλας βήματα τα αποτελέσματα ήταν απρόσμενα ικανοποιητικά. Σε επτά μόλις χρόνια πολιτικής δράσης, το ΠΑΣΟΚ, κατάφερε να συσπειρώσει το λαϊκό κίνημα γύρω του και να ανατρέψει τις πάγιες και καταστημένες ισορροπίες.

Χωρίς υπερβολή μπορούμε να πούμε πως το δημοκρατικό πολίτευμα για πρώτη φορά μετά τον πόλεμο βρήκε τη πραγματική του μετουσίωση στην οκτάχρονη διακυβέρνηση της χώρας από το Σοσιαλιστικό Κίνημα.

Τα προβλήματα που είχαν συσσωρευθεί σε μια περιφερειακή καπιταλιστική κοινωνία όπως η Ελληνική δεν ήταν δυνατόν να λυθούν όλα σε μια οκταετία. Πολλά όμως από αυτά αντιμετωπίστηκαν επιτυχώς με αποτέλεσμα να αλλάξει η εικόνα της χώρας και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.

Σήμερα η προσπάθεια για φιλοκοινωνικές και φιλολαϊκές λύσεις έχει ανακοπεί. Οι λύσεις που επιχειρούνται δεν είναι αυτές για τις οποίες είναι προετοιμασμένη η Ελληνική κοινωνία.

Επιχειρήται μια αναστροφή του προσανατολισμού της με αυταρχικό τρόπο που όπως είναι φυσικό προσκρούει στην αντίσταση των κοινωνικών και συνδικαλιστικών φορέων.

Εμείς πιστεύουμε πως τα σημερινά κοινωνικά προβλήματα εύκολα μπορούν να αντιμετωπισθούν στα πλαίσια ενός κοινωνικού συμβολαίου και διαλόγου.

Διακρίνουμε τρεις ομάδες προβλημάτων.

- * Αυτά που σχετίζονται με την ιστορική συγκρότηση του περιφερειακού καπιταλισμού. Ο συντεχνιασμός, ο λαϊκισμός και ο κρατισμός.
- * Αυτά που σχετίζονται με τη διάρθρωση της οικονομίας. Ανεπαρκής παραγωγική βάση, έλλειψη σύγχρονων τεχνολογικών μέσων, και χαμηλή ποιότητα διοικητικότητας και εργασίας.
- * Αυτά που σχετίζονται με τα συστήματα παραγωγής πολιτισμικών αξιών και προτύπων συμπεριφοράς.
Ανύψωση της εκπαίδευσης, των φορέων του πολιτισμού, των μέσων ενημέρωσης, και εξυγίανση των πολιτικών ηθών.

Η Ελλάδα βρίσκεται μπροστά σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Γίνεται κρισιμώτερο απ' την επικείμενη Ευρωπαϊκή Ενοποίηση. Οι λύσεις που υπάρχουν είναι διαζευκτικές. Η θα συγχωνευθεί και αφομοιωθεί η πατρίδα μας, στην κυριαρχία των Ευρωπαϊκών πολιτιστικών και οικονομικών συστημάτων ή θα συμμετάσχει στο Ευρωπαϊκό γίγνεσθαι ισότιμα, εμπλουτίζοντας το με τον πολιτισμό της, τη παραγωγή της, και τη δημοκρατία της.

Ως Σοσιαλιστές πιστεύουμε πως πρέπει να διαφυλάξουμε την ιστορική μας ταυτότητα, τη δημοκρατική και λαϊκή μας παράδοση και τον πλουτοπαραγωγικό μας πλούτο. Η Ευρωπαϊκή ενοποίηση δεν είναι μια διαδικασία που αλλοτριώνει του εθνικούς πολιτισμούς, αλλά τους σέβεται, τους προφυλάσει και φροντίζει για την ανανέωσή τους.

Είμαστε υπέρ του πλούτου της ποικιλομορφίας και όχι υπέρ της φτώχειας της τυποποίησης. Υπέρ των γνήσιων λαϊκών προτιμήσεων και όχι των κατασκευασμένων επιλογών.

Η Ελληνική κοινωνία χρειάζεται μεταρρύθμιση. Χρειάζεται ομαλοποίηση των κανόνων πολιτικής αντιπαράθεσης. Χρειάζεται θεσμούς που θα αξιοποιούν την φαντασία και την ενεργητικότητα όλων των πολιτών.

Για την επιτυχία αυτών των στόχων απαιτείται:

- * Εκσυγχρονισμός των πολιτικών κομμάτων. Τα πολιτικά κόμματα δεν είναι απαράβατα οχυρά με διατεταγμένες δυνάμεις που εκστρατεύουν για τη κατάληψη της κρατικής εξουσίας. Είναι σύγχρονοι κοινωνικοί θεσμοί με δημοκρατικά ανανεωμένες λειτουργίες, που αγωνίζονται να προάγουν την πρόοδο, την ανάπτυξη και πολιτιστική ανύψωση των πολιτών.
- * Εκμοντερνισμός της επιχείρησης. Οι Ελληνικές επιχειρήσεις θα πρέπει να συνδεθούν με τη σύγχρονη τεχνολογία, και το αποδοτικό μάνατζμεντ, για να αυξήσουν την ανταγωνιστικότητα των προϊόντων τους.
- * Αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας. Η σχέση της ανιδεϊκευτης εργασίας θα πρέπει να αλλάξει σε όφελος της δεύτερης.

Η βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος η διαρκής επιμόρφωση των εργαζομένων, και η συμμετοχή στη παραγωγική διαδικασία είναι απαραίτητοι όροι για την αναβάθμιση του εργαζόμενου στη παραγωγή και στη κοινωνία κατ'επέκταση.

- * Ουσιαστική λειτουργία των θεσμών. Σε κάθε τομέα ζωής, συνδικαλιστικό, πολιτικό, πολιτιστικό κλπ., υπάρχουν θεσμοί, αλλά σε πολλές περιπτώσεις η λειτουργία τους είναι επιφανειακή και απαισιόδοξα αντιπροσωπευτική. Οι θεσμοί διαπνέονται από μια ρηχότητα που μειώνει το κύρος τους. Πιστεύουμε πως οι θεσμοί θα πρέπει να είναι ζωντανοί και λειτουργικοί. Να στηρίζονται στη καθολική συμμετοχή των μελών τους και όχι στην ενδεικτική αντιπροσώπευση. Το μοντέλο αυτό δημιουργεί πράξεις κορυφής και φυσικά εκτρέφει ένα απαράδεκτο ελιτισμό.

Οι κανόνες της αγοράς αναδεικνύουν σχεδόν πάντα τον οικονομικά ισχυρότερο. Ιδιαίτερα στο τομέα της πληροφόρησης η κατάσταση αυτή μπορεί να υπονομεύσει τους κανόνες της δημοκρατίας των πολιτών. Το νέο κράτος οφείλει να λάβει έγκαιρα μέτρα για τη ισοτίμη πρόσβαση των πολιτών στην ενημέρωση και μέτρα διασφάλισης της αντικειμενικότητας.

Το ΠΑΣΟΚ δεν πιστεύει σε μια δημοκρατία των απληροφόρητων πολιτών. Ούτε των φανατισμένων και μονομερώς ενημερωμένων πολιτών.

Το ΠΑΣΟΚ είναι σταθερά ταγμένο και προσηλωμένο σε μια πολυφωνική και πλουραλιστική δημοκρατία για να μπορεί ο πολίτης να κρίνει και να συγκρίνει την ορθότητα των πολιτικών απόψεων και πράξεων.

Ο πολίτης μπορεί να μετατραπεί σε φορέα δύναμης μόνο αν διαθέτει συνείδηση και εμπεδωμένη γνώση.

13. ΠΑΣΟΚ: ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΚΕΠΤΟΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

Η οργάνωση του ΠΑΣΟΚ είναι το κυριώτερο εργαλείο διάδοσης των σοσιαλιστικών ιδεωδών. Τα μέλη και στελέχη του σε όποιο επίπεδο και αν εργάζονται είναι ολοκληρωμένοι και συγκροτημένοι σοσιαλιστές πολίτες. Η οργάνωσή μας είναι η μικρογραφία της κοινωνίας που οραματιζόμαστε. Εμπεδώνει νέα ήθη πολιτικής και κοινωνικής συμπεριφοράς. Ανανεώνει τη θεωρία την ιδεολογία και τη πολιτική. Κρίνει και κρίνεται χωρίς εμμονές σε δόγματα, σε ιδεοληψίες και σε προκαταλήψεις. Σέβεται πρώτα τον πολίτη και όχι τις σκοπιμότητες. Πρώτα τον άνθρωπο και μετά τα συστήματά του.

Για το ΠΑΣΟΚ ο λαός δεν είναι αφηρημένη έννοια και κρυσφήγετο των κάθε λογής ανομιών. Συνιστά μια συγκεκριμένη πραγματικότητα, ζωντανή και εξελισσόμενη, αποτελούμενη από άτομα, πολίτες, ανθρώπους. Συνιστά μια αξιεδιάρρητη ενότητα στην οποία το συμφέρον του λαού συμπίπτει με το συμφέρον του πολίτη, και το συμφέρον του πολίτη με το συμφέρον του λαού.

Η οργάνωση του ΠΑΣΟΚ δεν είναι μια κλειστή ομάδα προνομοιούχων πολιτών. Συνδέεται με χίλιους τρόπους με την κοινωνία. Την τροφοδοτεί και τροφοδοτείται. Την πληροφορεί και πληροφορείται.

Οι σχέσεις τους είναι σχέσεις αλληλοτροφοδότησης.

Οι οργανώσεις του κινήματος δεν είναι μόνο οι ζωντανοί μεταδότες των πολιτικών μας επιλογών. Είναι ταυτόχρονα και μονάδες επεξεργασίας πληροφοριών και παραγωγού γεγονότων. Με άλλα λόγια είναι λειτουργικοί πολιτικοί θεσμοί που προάγουν το συμφέρον της κοινωνίας, σύμφωνα με την ιδεολογία τους.

Το ΠΑΣΟΚ στο σύνολό του δεν ήταν και δεν θα γίνει καταναλωτής πληροφοριών. Συμμετέχει στη διαδικασία σχηματισμού γνώσης

δημιουργώντας γεγονότα σε κάθε τομέα της κοινωνικής ζωής.

Η δράση της οργάνωσης στηρίζεται σε πλαίσιο αρχών, συλλογικά επεξεργασμένων. Αξιοποιεί τις γνώμες τις απόψεις και τις εμπειρίες όλων των μελών και των στελεχών του. Αντιτίθεται στην αρχή του αποκλεισμού και στην από τα πάνω επιβολή των επιλογών. Αντιτίθεται στη νοοτροπία του κόμματος μηχανισμού, και του κόμματος εκλογικού εργαλείου.

Αντιτίθεται στην πρακτική των προσωπικών συσπειρώσεων για την προώθηση ατομικών φιλοδοξιών. Αυτός ο κατακερματισμός που δεν στηρίζεται στην ομοιότητα των ιδεών και σε νέες πολιτικές θέσεις δεν έχει τίποτα να ζηλέψει απ' τον ανταγωνισμό της αγοράς.

Για μας η πολιτική δεν είναι μια άλλη αγορά και οι ψηφοφόροι δεν είναι ένα άλλο είδος καταναλωτών. Ούτε οι πολιτικοί εμπορεύματα που με αλλαγές στη συσκευασία τους θα προσελκύσουν νέους αγοραστές. Για μας οι ιδέες, η προώθηση των λαϊκών συμφερόντων με πολιτικές επιλογές, η αξιοπρέπεια και η ηθική, των ανθρωπίνων σχέσεων δεν είναι ανταλλάξιμα προϊόντα στην ρουλέτα του οικονομισμού.

Θεωρούμε την πολιτική δράση ως την πεμπτούσία της ανθρώπινης ύπαρξης, και τη συλλογικότητα, τη διαρκή βάση της δημοκρατίας.

Η κοσμοθεωρία μας για να αποκτήσει κοινωνικές ρίζες στη ζωή του ανθρώπου, στις καθημερινές του αποφάσεις και στις μελλοντικές του προσδοκίες, οφείλει να ακολουθήσει και να σεβαστεί ένα πλαίσιο αρχών οργανωτικής πολιτικής. Οι ιδέες για να χάσουν τον αφηρημένο χαρακτήρα τους πρέπει να οχυρωθούν σε ασφαλή οργανωτικά σχήματα. Τα σχήματα αυτά όμως δεν είναι ο αυτοσκοπός, αλλά το μέσο διαδόσης των ιδεών.

Γι' αυτό το σκοπό η οργάνωσή μας οφείλει να στηρίζεται στις παρακάτω οργανωτικές αρχές.

- 1-Ελεύθερη διακίνηση της γνώσης
- 2-Κατοχύρωση της αλληλοενημέρωσης για δημοκρατική λήψη των αποφάσεων
- 3-Κατοχύρωση των δημοκρατικών εσωκομματικών θεσμών.
- 4-Κατοχύρωση της ελεύθερης έκφρασης των πολιτικών και ιδεολογικών θέσεων.
- 5-Κατοχύρωση της αρχής της μαζικότητας και της αναλογικής έκφρασης των κοινωνικών δυνάμεων που εκφράζονται απ' το κίνημα.
- 6-Κατοχύρωση της μόρφωσης, της επιμόρφωσης και της αυτομόρφωσης.
- 7-Κατοχύρωση της ελεύθερης διακίνησης όλων των πολιτικών και ιδεολογικών τάσεων.
- 8-Κατοχύρωση της δημοκρατικής εκλογής και της ανακλιτότητας των οργάνων.
- 9-Κατοχύρωση εκλεκτικών θεσμών και διαδικασιών κύρωσης
- 10-Κατοχύρωση της αρχής της μη πρόκλησης της δημοκρατικής και σοσιαλιστικής ιδεολογίας και ηθικής.
- 11-Κατοχύρωση της αρχής των ανοικτών θυρών και της ισότητας των μελών.

Το κίνημα εκφράζεται ενιαία και με κανόνα την αρχή της πλειοψηφίας. Και η μειοψηφία όμως έχει τα ίδια δικαιώματα διάδοσης μέσα και έξω απ' το κίνημα, διαφυλλάσσοντας την ενότητα του.

Η οργάνωση μας είναι αποδοτική, ευκίνητη και παραγωγική όταν αποφεύγει τη γραφειοκρατία και τον συγκεντρωτισμό. Είναι αποτελεσματική όταν δεν είναι επιρρεπής στο θεωρητισμό και στο σχολαστικισμό.

Το δεύτερο συνέδριο του κινήματος θα επικυρώσει τη νέα

φυσιογνωμία του ΠΑΣΟΚ και την οργανωτική του δομή.

Θα ανανεώσει το πολιτικό του οπλοστάσιο και την ιδεολογική του ταυτότητα.

Είμαστε πεισμένοι πως αν η δημοκρατία δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς τους σοσιαλιστές ο άνθρωπος δεν μπορεί να επιβιώσει χωρίς τον

Σοσιαλισμό...

Θαν. Κουρματζής

Μέλος Κ.Ε.